

ZAKON

od 11. travnja 1894.

O LJEKARNIČTVU.

§. 1. Javne ljekarne spadaju pod vrhovni nadzor zemaljske vlade.

§. 2. Osobno pravo, da se otvori javna ljekarna, podijeljuje zem. vlada; ona je vlastna to pravo i oduzeti (§. 12. i 13.).

§. 3. Da se otvori nova ljekarna, mogu predložiti:

- a) u županijah: upravni odbor;
- b) u gradovih: gradska zastupstva.

Zemaljska vlada može i sama, čuvši u županijah žup. upravni odbor, a u gradovih gradsko zastupstvo, svojom inicijativom odrediti, da se otvori ljekarna bud u kojem mjestu.

Ako li zemaljska vlada pronadje potrebnim, da se otvori nova koja ljekarna, valja da županijska oblast, odnosno gradsko poglavarstvo, razpiše natječaj, te podastre trojni predlog zemaljskoj vladi.

Zemaljska će vlada, saslušavši mnijenje ljekarničkog zbora, te obzirom na trojni predlog, podijeliti to osobno pravo.

§. 4. Dozvola, da se otvori nova ljekarna, podijeljivati će se za mjesta, koja neimaju ljekarne te broje preko 4000 duša, a po okolnostih i za manje koje mjesto, ako je ono 24 kilometra od ostalih ljekarna udaljeno.

Za mjesta pako, koja već imaju jednu ili više ljekarna, podijeliti će se dozvola istom tad, ako na jednu ljekarnu ima 4000 žitelja.

§. 5. Osobno pravo, da se otvori i drži ljekarna, podijeliti će se samo onomu:

- a) koji se izkaže diplomom doktora farmacije ili magistra farmacije, stečenom ili nostrificiranom na kr. sveučilištu Franje Josipa I. u Zagrebu ili na drugom kojem sveučilištu ugarskom ili austrijskom;
- b) koji je neporočan;
- c) koji dokaže, da je polučivši diplomu doktora farmacije ili magistra farmacije, pet godina u kojoj ljekarni kao pomoćnik služio.

§. 6. Realna se ljekarnička prava u buduće više neće podijeljivati.

§. 7. Ljekarne sa realnim pravom mogu se kao što dosele tako i odsele slobodno prodavati, baštiniti i oporučno ostavljati, te mogu po tom biti predmetom privatnih ugovora i prenosa, odgovarajućih postojećim propisom.

§. 8. Osobno pravo držati ljekarnu vezano je o osobu, kojoj je podijeljeno pravo na ljekarnu i na stanoviti okoliš mjesta, u središtu kojega mora imati svoju ljekarnu.

Osobno se pravo nemože niti odtudjiti niti nasliediti.

§. 9. Ako li ljekarnik sbog dugotrajne bolesti ili sbog starosti i nemoći nemože sam upravljati ljekarnom, dužan je odobrenjem županijske oblasti odnosno gradskoga pogla-

varstva namjestiti providnika (§. 5.). Nebi li on sam namjestio providnika, dužna je to učiniti županijska oblast odnosno gradsko poglavarstvo.

Providnik valja da ljekarnu vodi na račun vlasnika.

Providnik odgovoran je za sve radnje i račune ljekarne, a poteče li s njegove krivnje šteta po ljekarnika ili počini li on kažnjivo djelo, nositi će sve posljedice providnik, a ne vlasnik ljekarne.

§. 10. Privolom ljekarnika vlastna je kr. zemaljska vlada osobno pravo ljekarenja od ljekarna ustrojenih prije krieposti ovoga zakona prenieti na drugu osobu, usposobljenu prama §. 5.

Al se prenos ovaj može izvesti samo tad, kad je minulo pet godina, što je vlasnik ljekarne dobio koncesiju.

§. 11. Na temelju osobna prava ljekarenja, podijeljena ljekarniku, vlastni su ljekarnikova udova, dok je udovicom, i njegova malodobna djeca, dok nepoluče punoljetnosti, na dalje voditi ljekarnu.

Udova, odnosno štitnik, odobrenjem nadtutorstvene oblasti, dužni su namjestiti odobrenjem županijske oblasti ili gradskoga poglavarstva providnika, usposobljena prama §-u 5.

O smrti ljekarnika i o namještenju providnika dužna je županijska oblast odnosno gradsko poglavarstvo izvjestiti zemaljsku vladu.

§. 12 Osobno pravo na ljekarenje utrnuti će:

1. ako ljekarnik umre, uz stegu § 11.;
2. ako se ljekarnikova udova uda, malodobna pako djeca postanu punoljetnom i ako umru udova i malodobna djeca (§. 11.);
3. ako bude ljekarnik osudjen sbog zločinstva ili prekršaja, počinjena s koristoljublja ili izrekne li se kaznenom osudom gubitak prava ljekarenja;
4. ako bude ljekarnik po ovom zakonu i to za razdoblja od trijuh godina kažnjen najvećom globom (§. 18.);
5. ako ljekarnik padne pod stečaj;
6. ako ljekarnik bez dozvole zemaljske vlade zatvori ljekarnu;
7. ako osobe, dužne namjestiti providnika, toga neučine najkasnije u roku od tri mjeseca (§. 11.);
8. ako li se osobno pravo prenese prama §. 10.;
9. ako ljekarnik, kojemu je podijeljeno pravo otvoriti ljekarnu, ljekarnu neotvori za vrijeme od 6 mjeseci, računajući od dana kad mu je dekret uručen;
10. ako prenese ljekarnu iz opredieljenog joj okoliša.

§. 13. U slučajevih 3, 4, 6, §. 12. ovoga zakona, valja na ženu i malodobnu djecu uporaviti ustanove §. 11.

§. 14. Ako kod ljekarna ustrojenih prije krieposti ovoga zakona, utrne osobno pravo bez krivnje ljekarnikove (§. 12.) te uztreba li, da se ovo s nova podieli, razpisati će se natečaj (§. 3.), te će između osposobljenih molitelja u smislu §. 5. imati prednost sin onoga ljekarnika, kojemu je pravo utrnulo, u drugom pako redu onaj, koji se izkaže, da je kupio nared postojale ljekarne.

§. 15. Ljekarniku, koji je privolio, da se osobno mu pravo prenese na drugu osobu (§. 10.), nemože se podieliti novo pravo za otvorenje ljekarne prije, nego li što mine 10 godina, računajuć od dana, kad je prodana njegova ljekarna.

§. 16. Dozvole, da se otvore filijalne ljekarne, neće se više podieljivati.

§. 17. Nijedan ljekarnik nesmije da ima dvie ljekarne. Ljekarnik, koji ima ljekarnu, pak steče drugu ljekarnu, ima jednu ili drugu napustiti u roku od godinu dana.

Ako ljekarnik, koji ima osobnu koncesiju, dobije od kr. zemaljske vlade isto takovu koncesiju na drugom mjestu, prestaje bez ikakove odštete pravo na staru ljekarnu onim danom, kad otvori novu ljekarnu (§. 12. točka 9.).

§. 18. a) Ako ljekarnik (providnik) nedrži ljekarnu u redu;

b) nepripravlja liekova po propisu farmakopeje;

c) prodaje pokvarene ili zabranjene liekove;

d) neima u farmakopeji propisanih liekova;

e) neizdaje u svako doba, danju i noću liekova, propisanih po liečniku;

f) prodaje liekove, kojih nebi smio izdati bez liečničke odredbe, ili

g) mjesto odredjenoga lieka izdaje drugi liek ili manju ili veću kolikoću od lieka, nego li što je propisano;

h) precienjuje liekove i rad preko zakonske takse;

i) otrovnih tvari nečuva i neizdaje uredno i sa nuždnom pažnjom;

k) nepreudesi prostorija u ljekarni, koje su propisane a za pregledbe ljekarne pronadjene nedostatnima, i ako u opredieljenomu roku neukloni i svih ostalih mana, ustanovljenih u ljekarni za pregledbe;

kaznit će se, ako li slučaj nepodpada pod kazneni zakon, po upravnoj oblasti I. molbe, globom od 10 do 300 forinti.

Ljekarnika (providnika) ide pravo utoka po postojećih propisih.

§. 19. Vlastnik i providnik ljekarne odgovara za ljekarnički rad svojega nediplomiranoga osoblja, nadalje i za to, da budu liekovi valjani, čisti i da se pravilno izdavaju.

Diplomirani pomoćnici odgovaraju u prvom redu sami za svoje poslovanje.

Odnosaj medju providnici i vlastnici ljekarne uredjuju privatni ugovori.

§. 20. Prodavati u farmakopeji † označene liekove vlastni su jedino diplomirani vlastnici ljekarne, diplomirani providnici ili njihovi pomoćnici, no i ti samo usljed liečničke odredbe.

Liečnici homeopati dužni su nabavljati, odnosno naručivati prvotne tvari i prvotne raztopine (tinkture) iz javnih ljekarne.

§. 21. Ljekarnici dužni su samo tad prodavati liekove na vjeru, ako je pogibelj prieka i ako to potvrdi liečnik na prepisu.

Tajne liekove, kojih sastav kr. zemaljskoj vladi nije poznat, zabranjuje se prodavati.

§. 22. Uredno vodjene i valjano biljegovane knjige ljekarnika, jednake su dokazne moći, kao što i poslovne knjige trgovaca.

§. 23. Ljekarne su zdravstveni zavodi, podignuti oblastnom dozvolom po farmaceutskih stručnjacih, te nespadaju u obrtnu podhvate. Po tom nisu ljekarnici niti dužni plaćati prinosa za trgovačko-obrtničke komore

§. 24. Ima li u kojem mjestu ručna ljekarna, valja ju napustiti, čim se u istom mjestu otvori javna ljekarna, osim ručnih ljekarna u javnih zemaljskih zavodih i javnih bolnicah.

§. 25. Nova ljekarna nesmije se otvoriti i predati javnosti prije, nego li što ju županijski fizik, a u gradovih Zagrebu i Osijeku zemaljski vrhovni liečnik, odnosno njegov zamjenik, nepregleda i nepronadje valjano uredjenom.

O toj pregledbi valja da se sastavi zapisnik i podastre zemaljskoj vladi.

Trošak za ovu pregledbu nosi vlastnik ljekarne.

§. 26. Posjednik nove otvorene ljekarne dužan je u roku od 30 dana prijaviti hrvatsko-slavonskomu zemaljskomu ljekarničkomu sboru u Zagrebu, da je otvorio ljekarnu, te u sbornu blagajnu uplatiti ustanovljenu taksu u ime utjelovnine (inkorporacije) zajedno sa tekućim godišnjim prinosom.

§. 27. Cienu liekova ustanovljuje periodično zemaljska vlada cienikom na temelju hrvatsko-slavonske farmakopeje, saslušav zdravstveno vieće u prisuću dvajuh ljekarnika, izaslanih po hrvatsko-slavonskomu ljekarničkom sboru.

Taj cienik valja da se istim načinom svake godine po potrebi izpravlja.

§. 28. Za redovite pregledbe ljekarne neplaćaju ljekarnici nikakovih pristojba.

§. 29. Svi predstojnici javnih ljekarne (vlastnici i providnici) čine zemaljski ljekarnički sbor sa sjedištem u Zagrebu.

Svaki predstojnik javne ljekarne u području Hrvatske i Slavonije mora biti članom toga sora, te je dužan uplaćivati u sbornu blagajnu odpadajuće nanj prinose — utjelovninu i godišnji prinos. Prinosi se ovi utjeruju političkim putem.

Djelokrug i uredjenje ovoga sora ustanoviti će naredba.

§. 30. Za nove ljekarne i za one, koje prenosom (§. 10.) prelaze u vlasništvo drugoga ljekarnika, ima se platiti pristojba za koncesiju u iznosu od 100—500 for., iz kojih će se pristojba stvoriti fond za odkup realnih prava.

U isti fond imaju se prilagati i sve novčane globe, izrečene po ovom zakonu.

Način i vrijeme odkupa realnih prava, ter postupak za ustanovljenje odkupne svote, odredit će se posebnim zakonom.

§. 31. Kr. hrvatsko-slavonsko-dalmatinska zemaljska vlada otvara za sve ljekarne poseban registar kod kr. zemaljske vlade. Kakva će biti oblika taj registar i kako uredjen, ustanoviti će se naredbom.

§. 32. Izvršba ovoga zakona povjerava se banu.